

Oponentské hodnocení bakalářské práce Terezy Jedličkové „Stav a rozvoj zimní rekreace na Vysočině“

Předložená práce má 47 stran doplněných řadou tabulkových a mapových příloh a vzory dotazníků a otázek používaných ve strukturovaných rozhovorech v rámci vlastního výzkumu autorky. Rozsah je tedy na bakalářskou práci nadprůměrný. Práce je rozdělena do 6 hlavních kapitol členěných na podkapitoly. Členění je logické a přehledné. Autorka v práci využívá nadstandardně široké spektrum zdrojů od teoretických prací přes statistická data až po webové portály a popularizační materiály.

V úvodu autorka formuluje cíle práce a předkládá několik výzkumných otázek, které dobře pokrývají dílčí témata, která lze v oblasti zimní turistiky na Vysočině zkoumat. Autorka pečlivě vymezuje zájmovou oblast a doplňuje polemiku přístupů k vymezení Vysočiny jako turistické destinace.

Rešerše literatury je provedena standardním způsobem. Jedná se skutečně o rešerši, nikoli diskusi literatury, což lze u bakalářských prací přijmout, případná diplomová práce bude vyžadovat zásadní rozšíření a přepracování této kapitoly. Metodika je popsána přehledně a korektně. Autorka vtipně využívá model sousedské difúze při šíření inovací v lyžařských střediscích, je však třeba lépe vysvětlit, proč vybrala právě ten, případně se pokusit polemizovat mezi dvěma či třemi modely.

V kapitole, která hodnotí zimní rekreaci v Česku obecně. Autorka hodnotí vybavenost středisek a nabízí také jejich kategorizaci podle Sitour. Správně uvádí určitá omezení, která tato kategorizace má. Možná by bylo dobré nespokojit se s tím, že bodovací systém není k dispozici v písemných podkladech a na internetu, a pokusit se jej zjistit dotazáním u autorů, resp. vydavatelů hodnocení. Oceňuji to, jak autorka na několika stranách dokázala přesně a výstižně analyzovat vybavení českých zimních střediskem různými druhy infrastruktury a služeb. Autorka vyvozuje správné a zajímavé závěry, když např. uvádí, že to, zda je středisko vybaveno umělým zasněžováním, nesouvisí s jeho kvalitou, ale spíše s nadmořskou výškou (níže položená střediska se bez zasněžování neobejdou). V případě některých druhů turistické infrastruktury je hodnocení omezeno možná až příliš na danou lokalitu či obec, přičemž vybavenost střediska danou službou (např. akvaparkem) může splňovat i zařízení umístěné 20 kilometrů odsud. Zajímavá je kapitola, která srovnává česká střediska s alpskými z různých úhlů pohledu. Geograficky zcela neseriózní je však srovnání rozlohy Alp (geomorfologické provincie) a Krkonoš (geomorfologického celku) a s tím souvisejícího výběru středisek.

Hlavní kapitola práce je věnovaná zimní rekreaci ve střediscích na Vysočině. Autorka analyzuje předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu na lokalizační, selektivní a realizační a nabízí jejich ucelený a systematický přehled. Oceňuji zdařilé pokusy o klasifikaci lyžařských areálů s využitím dostupných podkladů. U kulturně-historických a společenských předpokladů postrádám lepší cílení na zimní rekreaci – místo jarmarků nebo dokonce možností koupání v rybnících by bylo vhodnější věnovat se pouze atrakcím, které jsou typické pro zimní sezónu, např. u zmíněných rybníků spíše možnostem bruslení než koupání. Kapitola 4.5 tvoří závěry průzkumu prováděného dotazováním u provozovatelů lyžařských středisek na Vysočině. Autorka zjišťovala především rozvojové záměry a investice do vybavení středisek v minulých letech. Dochází mj. k zajímavému a hodnotnému závěru, že šíření inovací neprobíhá prostřednictvím sousedské difúze, ale spíše se zde uplatňují jiné mechanismy, případně je zcela nahodilé. Tomuto závěru by neškodilo lepší provázání s ostatními částmi textu. Hlavním výstupem kapitoly je autorčina vlastní kategorizace lyžařských středisek na Vysočině, která je provedena a komentována precizně, podrobně a přitom přehledně.

Relativně autonomní kapitolu tvoří výsledky dotazníkového šetření návštěvníků areálu Ski Snowpark v Novém Městě na Moravě. Autorka hodnotí strukturu návštěvníků a jejich spokojenost s různými službami. Kapitola je zpracována přehledně a věcně správně, opět bych ale uvítal lepší napojení na zbývající části práce, resp. zdůvodnění, proč byl průzkum do práce zařazen. Za problematiku považuji, že průzkum byl provedený na vzorku pouhých 50 respondentů. Autorka sice doplňuje, že se nejedná o příliš velké středisko, z hlediska možné statistické chyby to však nehraje roli a v uvedeném středisku lze jistě získat více respondentů.

V závěru autorka shrnuje zjištěné poznatky a odpovídá na všechny výzkumné otázky, které si v úvodu položila. Formulovaná zjištění jsou zpracována pečlivě, věcně správně a přehledně.

Po formální stránce vykazuje práce velmi dobrou kvalitu. Citování použitých zdrojů je adekvátní a jednotné. Gramatika a stylistika má výbornou úroveň, gramatických chyb je minimum a nejedná se o hrubky. K novinářským až lidovým obrátům (např. „pronajmout skrz cestovní kancelář“) se autorka uchyluje jen zřídka. Na dvou místech je místo správného pojmu Česko, příp. ČR nesprávně uveden výraz Čechy. Přes uvedené výhrady považuji práci Terezy Jedličkové za kvalitní a zajímavou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm velmi dobře (2).

Mgr. Josef Miškovský, 12. 9. 2007